

Mette Frederiksens tale ved Socialdemokratiets partikongres

Taler

Mette Frederiksen
Partiformand for
Socialdemokratiet

Dato

22. september 2018

Sted

Aalborg

Jeg kan stadig huske hende. En helt lille bitte pige. Ikke engang et år gammel endnu. Hun lå og sov i armene hos en af de voksne. Med sonde i næsen. Jeg spurgte selvfølgelig til, hvorfor der sad slanger i det lille ansigt. Pigen var blevet forsømt så meget, at hun havde lukket ned for sin egen sutterefleks. Det er noget af det mest instinktive, vi mennesker har.

Hun var blevet fjernet fra sin mor. Udsultet. Alene.

Jeg mødte pigen på et børnehjem for nogle år siden. Og jeg tænker tit på, hvordan det går hende. Har hun fået en god og kærlig plejefamilie? Spiser hun? Har hun levet på forskellige institutioner? Har hun fået den hjælp, hun skal have?

Den lille pige er ikke alene.

Hver gang, der er samlet 100 dejlige danske børn på en græsplæne. Så er der én af dem, der ikke kan være hjemme hos deres mor og far. De er blandt de 14.000 danske børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet.

De fleste børn på den plæne. De har det godt. Fordi deres forældre er der for dem. Og fordi vi sammen har skabt et samfund, der er så stærkt, at vi kan tage os af hinanden.

Men der er stadig for mange af vores børn, der ikke har det godt nok.

Kan I huske Brønderslev-sagen? Tønder-sagen? Indespærringer. Vold. Misbrug. Og hvad med dem, vi aldrig hører om?

I dag vil jeg gerne tale om Danmarks børn. Dem, der har det godt. Og dem, der skal have det meget, meget bedre.

Socialdemokratiets historie er børnenes historie.

Det startede med Peter Sabroes kamp for børnehjemsbørnene. Politiske modstandere mente, han overdrev. Indtil han tog en pakke fedtegrever med ind i folketingsalen. Store kager af udkogt kød, indsølet i svinefedt. Det var den mad, der blev serveret på børnehjemmet Hebron. Sabroe vandt. Heldigvis.

Siden fulgte folkeskolen. Forbud mod børnearbejde. Skoletandplejen.

Poul. Du afskaffede forældres ret til at slå på deres børn. Og med Helle satte vi den kriminelle lavalder op. Hvorfor?

Fordi børn selvfølgelig ikke skal i fængsel!

Nu er vi klar til at tage de afgørende næste skridt.

For der er stadig for mange børn, der vokser op med alkohol, misbrug og vold.

Når forældre ikke kan finde ud af at tage sig af deres børn, så skal samfundet tage over. Og vi skal gøre det hurtigere. Alt for mange forældre får chance på chance. Og børnene betaler prisen.

Vi skal altid stå på børnenes side. Flere børn skal have en ny familie. Flere børn skal have mulighed for det, der er så vigtigt. Nemlig at vokse op i en familie med tryghed og kærlighed. Flere børn skal kunne adopteres.

Man vælger ikke selv sine forældre. Men vi. Vi vælger, om vi vil hjælpe de børn, der har brug for os.

Derfor, kære kongres.

Lad os sende et klart budskab til de udsatte børn i vores land. Som føler sig alene med deres problemer. Som svigtes af deres forældre. Vi ser jer. Og vi opgiver jer aldrig!

Uanset, hvor mørkt det kan se ud. Uanset, hvor svært det kan være.

Så siger vi:

At i morgen ikke bare kan. Men at i morgen skal blive bedre end i dag!

Det skal også gælde for de børn og unge, der ikke har det godt.

Flere børn og unge får diagnoser. Jeg kan mærke, vi presser dem for meget.

Karaktterråset har taget overhånd, når man kan gange sin karakter, blot fordi man starter hurtigere på studiet.

Samtidig har uddannelsesloftet givet mange unge en følelse af, at de ikke må begå fejl.

Men altså, kære socialdemokrater.

Hvis der er nogen, der ved noget om at begå fejl. Så er det da os...

Lad os derfor afskaffe uddannelsesloftet og lad os afskaffe karakterbonusen!

Også inden børnene starter i skole, skal vi tage fat.

I dag er det lovbestemt, hvornår børnene skal starte i børnehaveklasse. Det fungerer godt for de fleste. Men ikke for alle. En dag talte jeg med en kvinde, der er mor til to tvillingedrenge. Født for tidligt. Og sidst på året. Som mor syntes hun, de var for små til at starte i skole. Det synes pædagogerne i børnehaven også. Men lovgivningen stod i vejen. For mig er det systemtænkning. Og det er aldrig godt.

Hvis der er nogle børn, der har behov for et ekstra år i børnehaven, skal vi så ikke have så meget tillid til forældre og pædagoger, at de kan træffe den rette beslutning på vegne af børnene? Det synes jeg, vi skal.

I det hele taget skal vi se vores uddannelsessystem efter i sømmene. Og det siger jeg ikke mindst til os politikere, der har skabt rammerne.

Der er flere piger end drenge, der får en uddannelse. Pigerne får højere karakterer end drengene. Og der er flere drenge end piger, der har sociale problemer.

Hvis man står dér en august morgen og kigger på de små, der starter i skole, så er både drenge og piger glade. De er spændte. Skoletasken er næsten større end dem selv. Vend tilbage nogle år efter. Så hænger de første drenge i bremsen. Og til sidst sidder der som regel et par drenge – måske også en enkelt pige, der ganske enkelt er blevet trætte af at gå i skole.

Skolen er ikke god for alle børn.

Lad nogle af børnene starte senere. Vi behøver ikke at have så djævelsk travlt på vores børns vegne.

Og lad nogle af de børn, der bliver skoletrætte undervejs, gå i skole på en anden måde. Slip dem løs uden for skolen. Lad dem komme ind på en rigtig arbejdsplads. Og gør så skolen færdig bagefter eller sideløbende.

For nogle børn er vores skole blevet alt for akademisk. Alt for projektorienteret. Alt for teoretisk.

I dag er der på nogle gymnasier en mulighed for, at de særligt dygtige elever kan tage deres eksamen på fire år. Det er de særlige Team Danmark-linjer. Her har de unge, der både er dygtige i skolen og til sport, fået lov til at bruge et ekstra år. Det er godt for dem.

Men hvad med dem, der har det sværest. Hvor de sociale problemer er allerstørst. Dem, der måske slås med misbrug og ordblindhed.

Hvorfor ikke give dem ekstra tid til at komme igennem skolen? Den røde løber skal ikke kun være for de børn, der er dygtige til det hele.

Kære kongres.

Lad os rulle den røde løber ud for de børn, der har det allersværest!

Jeg har et mål. Vi har et mål.

Danmark skal være verdens bedste sted at være barn.

Vi nåede ikke langt nok sidst, vi selv havde regeringsansvaret. Derfor har vi brug for en anden beslutsomhed. Næste gang skal vi for alvor flytte hegnspæle.

Den værste uretfærdighed, der findes. Den værste uretfærdighed er, når fremtiden for vores børn allerede står skrevet i deres fødselsattest. Den uretfærdighed. Den ulighed. De knuste drømme. Det er Socialdemokratiets kamp.

Hvis vi danner regering efter næste valg. Så er der en ting, der er vigtigere end alt andet. Vores børn skal have en bedre barndom.

Stauning gjorde op med almisserne. H. C. Hansen skabte velfærdssamfundet. Krag indførte boligsikringen, som gav familier et hjem uden skimmelsvamp.

Nu er det vores tur.

En regering under min ledelse skal være dén regering, der skriver det næste store kapitel i børnenes historie.

Det er derfor, jeg i dag siger. Til alle børn i Danmark.

Jeg vil være børnenes statsminister.

Kære socialdemokrater.

For tre år siden valgte I, at jeg skulle være jeres formand. Jeg er hver eneste dag dybt taknemmelig for jeres tillid. Når vi står sammen og er bare ét parti. Så kan vi noget, ingen andre kan. Vi kan vinde danskernes tillid. Det viste vi i november. Hvor vi vandt valget i kommuner og regioner.

13 nye borgmestre. Mere end 3 millioner danskere bor nu i en socialdemokratisk kommune. Og hvem har flest kvindelige borgmestre? Det har vi.

DSU – Danmarks stærkeste ungdomsorganisation – fik valgt flere kandidater, end hele Liberal Alliance gjorde.

Og regionerne. 4 ud af 5 regioner styres i dag af en socialdemokrat. Måske er det derfor, Løkke har så travlt med at nedlægge dem?

Det flotte valgresultat er jeres fortjeneste. Det er borgmestrenes fortjeneste. Og det er en tillidssag mellem os og danskerne. Den vil vi leve op til.

Tillid er noget, man skal gøre sig fortjent til.

Og lad mig derfor også være mere direkte, end jeg har været før fra den her talerstol. Der er nogle danskere, der har mistet tilliden til os som parti. Min vigtigste opgave som jeres formand er at bygge den tillid op igen. Trin for trin. Især på to områder. Social retfærdighed. Og på udlændingepolitikken.

For der er nogen, der igennem årene havde svært ved at genkende os. Lettelser af selskabsskatten. Dagpenge.

Det satte vi os for at rette op på.

Vi er ikke i mål endnu. Men mange er mere trygge ved de valg, vi træffer i dag.

Nej til topskattelettelser. Ja til at sætte velfærden først. Vi passer på vores ældre. Vi passer på mennesker med handicap. Nej til at forringe pensionsalderen. Ja til at bruge flere penge på uddannelse. Nej til social dumping. Ja til at bekæmpe skattesnyd og hvidvask.

Også når det gælder Danske Bank...

Det er jo vanvittigt. Vi har nem-id og netbank. Og banken skal have kopi af vores pas. Man kan efterhånden tjekke alt. Alligevel. Alligevel kan det finde sted, at der hvidvaskes penge for et beløb så stort, at det nærmer sig Danmarks bruttonationalprodukt.

Uden at nogen tilsyneladende opdager det. Og dem, der rent faktisk bliver advaret, ja de gør ikke noget ved det. Før det er for sent.

Banker er vigtige. Spiller en stor rolle i vores økonomi og samfund. Derfor har man simpelthen et ansvar. Ikke kun for sig selv, men for os alle sammen. For Danmark.

Det ansvar har Danske Bank svigtet. Det er et uhørt brud på vores samfundskontrakt.

Vi lever i grådighedens tid. Og den stigende ulighed skal bekæmpes. Vi er klar til at rulle den skattelettelse tilbage, regeringen har givet på arveafgiften. Og vi vil indføre et loft over, hvor store bonusser der kan gives til den øverste ledelse.

Er vi blevet mere klassiske socialdemokrater, når det kommer til fordelingspolitik? Svaret er ja.

Og kan I huske det sidste regeringsgrundlag? Der var en enkelt formulering, som mange syntes var lidt mærkelig for en socialdemokratisk ledet regering. Det her med, at vi ville videreføre den borgerlige regerings økonomiske politik i bredeste forstand.

Kære kongres.

Lad os være enige om, at den formulering ikke kommer med igen.

Til gengæld. Så lover jeg hermed, at vi vil føre socialdemokratisk politik i bredeste forstand!

Også på udlændingepolitikken har vi flyttet os.

Det har vi først og fremmest, fordi virkeligheden har flyttet sig. 65 millioner mennesker er på flugt. Mange andre har svært ved at se en fremtid i deres eget land. Samtidig er der en grænse for, hvor mange vi kan tage imod i Danmark, hvis integrationen skal komme til at fungere.

Integration er svært. Det var der nogle i vores samfund, der så før andre.

Min morfar. Min morfar blev født i 1929 og døde, da han var i 80'erne. Han levede et hårdt liv. Var bager. Hårdt fysisk arbejde. Om natten. Og på betongulv. Der var ikke nogen stor pensionsopsparing. En folkepension og en

almen bolig. Han var en af de første, der gjorde mig opmærksom på problemerne. Han sagde en dag: Nu kan jeg ikke rigtig snakke med nogen af mine naboer. De taler alle sammen udenlandsk. Dengang. Slog jeg det hen. Syntes han manglede udsyn og rummelighed. Det skammer jeg mig over i dag. For det var mig, der manglede noget. Jeg manglede forståelse og jeg manglede solidaritet. Med ham.

Det er så let at have alle de rigtige holdninger, når man bor langt væk fra virkeligheden. Socialdemokratiet skal altid være i virkeligheden. Også når den udfordrer vores egne følelser og holdninger. For ellers kan vi ikke løse problemerne.

Vi er det eneste parti, der har fremlagt en samlet og langsigtet plan. Som både handler om antal. Hvor mange kommer til Danmark? Som handler om integration. Hvordan får vi dem, der er her til at blive en større del af vores samfund? Og som handler om, hvordan vi hjælper flere ude i verden.

For lige så stor en sandhed det er, at vi ikke kan hjælpe alle her i Danmark. Lige så vigtig en sandhed er det, at mennesker, der er på flugt, skal have vores hjælp.

Man kan være uenig i nogle af de konkrete løsninger, vi foreslår. Men ingen kan være uenig i, at den nuværende situation er uholdbar.

Selvom der kommer færre til Danmark. Selvom der lige nu ikke går flygtninge på vores motorveje. Så er der stadig mennesker, der drukner i Middelhavet. Kvinder, børn, mænd. Alene i år. 2018. Har mere end 1.500 mennesker mistet livet.

Kære kongres.

Det må vi ikke lukke øjnene for!

Vi har brug for et nyt asylsystem. Et mere retfærdigt asylsystem. Der hjælper de mennesker, der er på flugt. Og som samtidig knækker de menneskesmuglere og menneskehandlere, der i dag lever af andre menneskers ulykke.

Og vi har brug for en langt større hjælp i nørømråderne. En Marshall-hjælp til Afrika. Vi vil fordoble den humanitære bistand. Så flere kan skabe sig et godt liv

og en fremtid i deres eget land.

Kære kongres.

Vi kan – og vi skal – hjælpe flere mennesker. Vi kan – og vi skal – skabe et mere retfærdigt asylsystem.

Jeg er stolt over, at det netop er Socialdemokratiet, der tør at konfrontere problemerne direkte.

Jeg er stolt over, at det netop er Socialdemokratiet, der forsøger at finde de svære balancer. Mellem at tage ansvar for Danmark og løfte et ansvar i verden.

Vi skal behandle mennesker ordentligt, når de er i Danmark. Og vi vil holde fast i, at det kan og skal lykkes. Min tro på det hænger sammen med de mange flygtninge og indvandrere, jeg kender. Alle dem som vil Danmark. Som gør sig umage. Som tit har de hårdeste job.

Alle dem som giver hånd. Helt uden at vi har lovgivet om det. Som er trætte af en politisk debat, der nogle gange går over gevind. Og som i øvrigt også er trætte af at blive sat i bås med dem, der ikke vil Danmark.

Jeg startede med at tale om de udsatte børn i Danmark. Mange af dem har forældre, der ikke oprindeligt er fra Danmark. Der er en voldsom etnisk slagside i de tal. Flere udsættes for vold. Flere er bange for, at deres forældre bestemmer, hvem de skal giftes med. Og unge homoseksuelle med anden etnisk baggrund end dansk. Hvor er deres frihed?

De børn. Og de unge. De har brug for os.

Jeg bliver tit beskyldt for at have flyttet Socialdemokratiet på udlændingeområdet af taktiske årsager.

Vær ikke i tvivl. Jeg mener hvert eneste ord, der står skrevet i vores udlændingepolitik. Jeg afskyr burkaens kvindeundertrykkelse. Bander der skyder i vores gader. Lokker unge ud i kriminalitet.

Integration handler også om børn. Det er derfor, vi vil have alle børn i

vuggestuer. Så de kan lære dansk. Det er derfor, vi vil have blandede skoler og blandede boligområder. Det er derfor, vi vil tage et fuldstændigt opgør med social kontrol.

Kære kongres.

Alle børn har ret til at leve i frihed!

Vi går til valg på en retfærdig og realistisk udlændingepolitik.

Vi ved ikke, hvornår valget kommer.

Normalt er det jo sådan, at når en regering ikke kan komme igennem med sin politik – så kommer valget.

Men altså ... Så ville vi have haft valg for tre år siden. Og for to år siden ... Og for et år siden ...

Vi går til valg på at samle Danmark igen.

Der er så mange, der gerne vil splitte. Til højre. Til venstre.

Jeg tror, vi kan samle danskerne. Jeg tror, de fleste gerne vil have en udlændingepolitik, hvor der er styr på hvor mange, der kommer hertil, så integrationen kommer til at fungere. Jeg tror samtidig, de fleste gerne vil have, at vi tager hånd om vores velfærd, inden vi begynder at diskutere skattelettelser. Og jeg tror også, at de fleste ønsker sig en langt mere ambitiøs indsats, når det gælder vores klima og miljø.

Jeg tror, vi kan samle danskerne om vores grundlæggende værdier. Sådan som vi har gjort det før. Men kan vi samle oppositionen, er der mange, der spørger?

Ærligt: Det korte svar er nej. Men det korte svar er også ja.

Vi kan ikke samle oppositionen om alle dele af udlændingepolitikken. Her er uenighederne for store.

Men kan vi samles om, at vores børn skal have en god start på livet? Om en mere

ambitiøs indsats for klima og miljø? Meget mere natur. At landbruget skal yde et klimabidrag. Flere el-biler.

Kan vi samles om en Marshall-plan for Afrika? Om mere tillid til de offentligt ansatte? At der skal være råd til at udvikle vores velfærdssamfund?

Selvfølgelig kan vi det.

Vi skal hverken have rød eller blå blokpolitik i Danmark. Som socialdemokrater der ønsker vi det brede politiske samarbejde.

Og vi har tre prioriteter. Velfærd og større social retfærdighed. Udlændinge. Og klima.

Der er ikke et parti, vi kan gøre det hele sammen med. Men jeg tror, vi kan gennemføre alt det vi gerne vil, hvis vi samarbejder bredt i Folketinget. Derfor går vi efter at danne en socialdemokratisk mindretalsregering efter valget. Hvis vi får mandaterne til det. Hvis danskerne ønsker det.

Lad mig gøre det helt klart:

Vi kommer aldrig til at tage nogen mandater, nogen partier, nogen vælgere for givet. Og uanset om man skriver sine ønsker på en serviet eller sender dem på SMS – så lytter vi. Og vi lytter godt efter. For selvfølgelig skal det være sådan, at partier, der vil støtte en socialdemokratisk regering, også får indflydelse. Selvfølgelig!

SF er ligesom os optaget af at skabe en god offentlig sektor, hvor der er mere tid og mere tillid til pædagoger og skolelærere. Sammen med Alternativet kan vi bringe Danmark derhen, hvor vi igen kan være det globale fyrtårn, når det handler om miljø og klima. Det Radikale Venstre og vi vil satse på uddannelse. Og Enhedslisten vil gøre op med grådighed og ulighed. Det vil vi også.

Kære Pernille Skipper.

Det bliver ikke på min vagt, at vi sælger mere infrastruktur til Goldman Sachs.

Vi vil samarbejde bredt. Og vi vil samarbejde både til højre og venstre. Og vi vil

leve op til det mandat, danskerne giver Folketinget. Også på udlændingeområdet.

Det store flertal. Både befolkningen og Folketinget ønsker en stram udlændingepolitik. Og et mindretal skal selvfølgelig ikke kunne true sig til en politik, der ikke er flertal for.

Spørgsmålet er jo så:

Skal det være Socialdemokratiet, der administrerer udlændingepolitikken forankret i et bredt flertal i Folketinget? Samtidig med at vi så kan sætte velfærden først. Og gøre meget mere for klimaet.

Eller: Skal det være en regering bestående af Venstre og Dansk Folkeparti. Med Pernille Vermund og Nye Borgerlige som parlamentarisk grundlag? Anders Samuelsen og Liberal Alliance.

Kære kongres.

Lars Løkke Rasmussen sagde, at han ikke ville være statsminister for enhver pris. Det blev han. Det er han. Det vil jeg ikke!

I store annoncer påstår Lars Løkke, at Venstre arbejder for fællesskabet.

Men helt ærligt, hvor meget tror Løkke, han kan snyde folk?

Regeringen har skåret på velfærden år efter år. Nu vil de så pludselig bruge flere penge, straks som folketingsvalget nærmer sig. Tror I på det?

Regeringen har forsøgt at aflyse vindmøller, de har droppet målet om at reducere CO₂-udledning. De har næsten halveret støtten til energiforskning, de har sågar kaldt en kornmark for natur. Efter alt det så maler de pludselig deres logo grønt. Tror I på det?

Og Lars Løkkes kommunalreform. Den startede vel den største centralisering af Danmark siden enevælden. Politiet er væk mange steder. Det er uddannelsesinstitutionerne også. Og hospitaler, ja dem er der også blevet færre af. Nu påstår Løkke så, at man vil et Danmark i balance. Tror I på det?

Jeg tror ikke på det. Jeg tror, det er bluff.

Og jeg tror, det er med Lars Løkke, som det har været så ofte før.

Går den, så går den.

Så når Alternativet vil trække deres mandater ud af ligningen. Når Uffe Elbæk siger, at Løkke skal have en chance.

Så siger jeg:

Lars Løkke har ikke bare fået én chance. Han har også fået to.

Og derfor, kære Uffe Elbæk.

Lars Løkke skal ikke have en chance til!

Danmark har brug for en ny regering.

En regering under min ledelse vil trække Danmark i en ny retning. Det kan vi ikke gøre uden SF. Uden Radikale. Uden Enhedslisten. Uden Alternativet.

Vi vil samarbejde hen over midten. Med alle, der vil tage et ansvar. Også Dansk Folkeparti.

I de seneste tre år har vi sammen med Dansk Folkeparti forhindret den borgerlige regering i at hæve pensionsalderen. Vi har forhindret dem i at give topskattelettelser. Det er rigtig gode resultater.

Men ærligt talt, Kristian Thulesen Dahl. Hvorfor peger I egentlig på Lars Løkke? Det giver ærlig talt ingen mening.

Hvis du virkelig er optaget af de ældre, så er det jo ikke Joachim B. Olsen, du skal gå sammen med. Jeg anerkender, at han er stærkere end Nicolai Wammen ...

Men det kan vores gamle jo ikke bruge til noget. Hvis du virkelig er optaget af at sikre en god økonomi i kommunerne, så er det jo ikke ligefrem Saxo Bank, der

kommer med pengene, vel?

Det gør derimod de danske skatteydere. Og mange af dem vil hellere have ordentlig velfærd, end de vil have de topskattelettelser, de konservative bliver ved med at tale om.

Og derfor: Pas nu på.

Pas på, der ikke går for meget Zappa i dansk politik. Kan I huske ungdomsfilmene fra 1983. 'Du vil jo gerne være med i hulen, ikk' Mulle?'

Men Mulle. Tulle. Lad nu være med at spise den skovsnegl. Det kan godt være, du kan få en rokokopude af Løkke.

Men det får danskerne ikke mere velfærd ud af.

Det gør de derimod med os socialdemokrater. Det handler om politik. Og derfor også lige en besked til alle de politiske kommentatorer og satiretegninger, der har travlt med at tale om, at jeg flirter med Dansk Folkeparti og Kristian Thulesen Dahl.

Bare rolig. Det er Bo, jeg er kæreste med. Han har friet til mig. Jeg har sagt ja. Vi skal giftes.

Vi nærmer os et valg.

Socialdemokratiet. Vi er danskernes foretrukne parti. Vi vil være det store, brede folkeparti. Repræsentere danskerne, som vi er flest. Land og by. Ung og gammel. Dig, der har det godt. Livet kører. Og dig. Hvor der er flest af de dårlige dage. Vi er her. For hele Danmark.

Vi har så meget, vi gerne vil. Og kære kongres, jeg er ikke færdig med at tale om det endnu.

Så læn jer bare tilbage her i salen.

Som Fidel Castro engang sagde i en tale til FN: "Selvom det er blevet sagt om os, at vi taler meget længe, kan I være helt sikre på, at vi skal gøre vores bedste for at

fatte os i korthed og kun sige det til jer, som vi mener, det er vores pligt at sige”.

Dén tale varede så 4 timer og 29 minutter ...

Helt så slemt bliver det ikke, det lover jeg.

Men kære kongres.

Vi fremlægger udspil på udspil. Politik på politik. Vi be'r kun danskerne om opbakning ved næste valg, fordi vi vil forandre. Skabe resultater.

I dag et socialudspil. Tidligere et udspil om at få nærheden tilbage. Flere politistationer over hele landet. Nye nærhospitaller tættere på borgerne.

Vi har fremlagt et udspil om at lede den offentlige sektor på en ny måde. Flerårige budgetter, der giver ro om økonomien. Tro på landets pædagoger, skolelærere og sygeplejersker. Vi behøver ikke kontrollere alt.

Vi har foreslået at afskaffe grønthøsterbesparelser på uddannelserne. Vi vil investere i erhvervsuddannelserne. Danmark har brug for flere faglærte.

Nogle gange kan det måske være svært at følge med i alt det politik, vi lægger frem.

Og så kan det være godt at minde sig selv om én ting.

Hvem er det, vi gerne vil gøre en forskel for?

Tænk lige over det et øjeblik.

For politik handler jo ikke om tal og systemer. Politik er grundlæggende et valg om, hvilket samfund vi gerne vil have. Hvilke værdier vi gerne vil dele. Politik. Det handler om mennesker.

Og min drøm.

Det er at gøre en forskel for den lille pige, jeg mødte på det børnehjem.

Jeg vil gerne gøre en forskel for den ældre dame, jeg mødte under kommunalvalget sidste år. Som aldrig havde bedt om hjælp til noget. Hun passer sin mand på 90, der er blevet rigtig syg. Hun får selv konstateret kræft. Og så beder hun om aflastning til sin mand, mens hun selv gennemgår en kræftbehandling – og får nej. Det er der ikke råd til.

Jeg vil gøre en forskel for Nicolai, jeg mødte lige før sommer. Vi er næsten jævnaldrende. Nicolai lever på gaden. De fleste af hans tænder er væk. Han fortalte mig med tårer i øjnene, hvor ondt det gør, hver eneste gang han skal spise.

Og sådan skal det jo ikke være i Danmark. Det er derfor, vi i dag fremlægger et omfattende socialudspil.

Vi vil indføre gratis tandpleje for de mest udsatte i Danmark. Vi vil knække den hjemløshed, der desværre stiger. Vi vil hjælpe kvinder ud af prostitution.

Og de firmaer, der udbyder kviklån til mennesker, der aldrig kan betale dem tilbage. Med renter så høje, at lommeregneren slet ikke kan følge med. De firmaer skal betale for at hjælpe de mennesker.

Kære kongres.

Hvis jeg bliver statsminister.

Så vil jeg altid. Så vil jeg altid forsvare dem i vores samfund, der har mindst.

Hvis jeg bliver statsminister.

Så vil jeg ikke være en statsminister, der er her på tålt ophold.

Og hvis jeg bliver statsminister.

Så vil jeg altid sætte vores fælles velfærd først.

Og velfærd. Det handler om vores hverdag.

Hvor trygge kan vi være, når livet engang imellem spænder ben?

For det kommer livet til at gøre for de fleste af os.

Når én, vi holder af, bliver syg. Er der så en ordentlig behandling?

Har vi en god skole for de børn, der klarer sig godt. Og dem, der ikke klarer sig godt?

Kan vi sende vores forældre eller bedsteforældre på et plejehjem. Ind i en ældrepleje. Hvor der er værdighed. Og tid?

Og så ved jeg godt, at der er alle mulige andre politikere fra alle mulige andre partier. Der også siger, at velfærden er vigtig. Men så bliver de også nødt til at betale for det. For velfærd er ikke gratis.

Anker Jørgensen sagde det meget klart allerede i 1995:

”Jeg har lyst til at skribe det ud: Hold for helvede op med at klage over skatten og vær forstående over for, at opgaven med de syge gamle skal have første prioritet”.

Og så til et emne, hvor man også kan få lyst til at skribe engang imellem.

Klimaet forandrer sig i disse år. Det går stærkt. Skræmmende stærkt.

Jeg har selv været i Afrika og besøgt folk i Kenya; et af de lande, hvor man mærker ændringerne hårdest. Jeg så sidste år tørken og sulten.

Som samfund og som mennesker på denne jordklode. Så sætter vi mennesker triste rekorder i de her år.

2015, 2016 og 2017 blev de tre varmeste år, der nogensinde er målt her på jorden. Og meget tyder på, at 2018 bliver endnu varmere.

I kender konsekvenserne. I ved, hvor alvorlige de er. Polerne og indlandsisen smelter. Verdens have stiger. Vejret bliver stadigt mere ekstremt. Tørke. Oversvømmelser. Der er ikke mange steder, der går fri.

Alligevel findes der borgerlige politikere, som stadig diskuterer, om klimaforandringerne overhovedet er menneskeskabte.

Kære kongres.

Tiden er ikke til lunkne ambitioner og mangel på visioner!

Vi skal passe bedre på jordkloden. Vi skal passe bedre på naturen.

Vi er et lille land. Ja, men vi er et land, der før har vist vejen.

Og vi har et valg.

Skal vi stoppe op og lade andre overhale os?

Eller skal vi stadig være dem, der tør gå forrest?

Jeg er ikke i tvivl.

Danmark skal igen være en grøn stormagt.

Vores vision er en fremtid, hvor vi lever og bor på en måde, der ikke ødelægger vores klima og miljø.

Vores vision er en fremtid med renere luft og færre kemikalier.

Vores vision er en fremtid, hvor langt færre dyr og planter trues af udryddelse.

Først tøjlede vi industrialiseringen. Så skabte vi velfærdssamfundet.

Kære kongres.

I det 21. århundrede. Der gør vi vores samfund bæredygtigt!

Det siges nogle gange, at der ikke er forskel i dansk politik. Det siges nogle gange, at der kun er nuancer mellem Lars Løkke og mig. Vorherre bevares!

Og det siges om os socialdemokrater, at vi kun går efter magten.

Selvfølgelig går vi efter magten!

Og hvis man nu er én af de mange i vores samfund, der er blevet nedslidt efter mange år på arbejdsmarkedet. Er det så ligegyldigt, at vi brugte vores magt til at forhindre regeringen i at forhøje pensionsalderen endnu mere?

Hvis man vil vide, hvor lang tid et halvt år er – så spørg en brolægger. En jord- og betonarbejder. Eller en pædagog, der har løftet på børn hele sit liv.

Kære kongres.

Jeg er stolt over, at vi har forhindret regeringen i at trække Danmark skævt.

Men vær ikke i tvivl.

Vores ambitioner er større end det.

Vi tror på Danmark. Vi er et stærkt land. Økonomien er god. Tusindvis af danskere er aktive i frivillige foreninger. Vi er nået så uendeligt langt i at skabe et af verdens bedste velfærdssamfund. Fordi vi har troet på hinanden. På fællesskabet. Og fordi vi har været drevet af optimisme.

I morgen skal blive bedre end i dag. For os alle sammen.

Og hvis danskerne efter næste valg betror os ansvaret for at lede landet. Så tænk på alt det, vi kan gøre sammen.

Hvilken forskel vi kan gøre for klimaet.

Hvilken forskel vi kan gøre for de mennesker i vores samfund, der har mindst.

Hvilken forskel vi kan gøre for vores børn.

Hvilken forskel du kan gøre!

Politik gør en forskel.

Derfor kære kongres.

Danmark har brug for et rødt flertal.

Danmark har brug for en ny regering.

Og Danmark har brug for en ny statsminister.

Børnenes statsminister.

Tak for ordet.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-til-socialdemokratiets-kongres-2018>